COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 24.9.2024
COM(2024) 415 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

Revizuirea funcționării și a eficacității Regulamentului (UE) 2017/821 (Regulamentul privind mineralele provenite din zonele de conflict) în conformitate cu articolul 17 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/821

I. INTRODUCERE

Scopul prezentului raport este de a prezenta constatările Comisiei Europene (denumită în continuare „Comisia") cu privire la prima revizuire a funcționării și a eficacității *Regulamentului (UE) 2017/821 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 mai 2017 de stabilire a unor obligații de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare care revin importatorilor din Uniune de staniu, tantal și tungsten, de minereuri ale acestora și de aur provenind din zone de conflict și din zone cu risc ridicat*[1] („regulamentul"). Regulamentul a intrat în vigoare la 8 iunie 2017. Cerințele sale operaționale privind diligența necesară se aplică importatorilor din Uniune de staniu, tungsten, tantal și aur (*Tin, Tungsten, Tantalum, and Gold* - „3TG") începând cu 1 ianuarie 2021. Mai precis, regulamentul instituie un sistem al Uniunii cu privire la diligența necesară în cadrul lanțului de aprovizionare în vederea reducerii posibilităților grupurilor armate și ale forțelor de securitate de a beneficia de pe urma comercializării de 3TG prin prevenirea finanțării unor astfel de grupuri armate și forțe de securitate în zonele bogate în resurse și prin evitarea încălcărilor grave ale drepturilor omului asociate. Obligațiile de diligență necesară pentru importatorii din Uniune sunt aliniate la Orientările OCDE privind diligența necesară referitoare la existența unui lanț de aprovizionare responsabil în cazul mineralelor provenite din zone afectate de conflicte și cu risc ridicat (Orientările OCDE privind DN) și integrează cadrul în cinci etape pentru diligența necesară bazată pe riscuri prevăzut în Orientările OCDE privind DN[2]. Regulamentul este conceput cu scopul de a conferi transparență și siguranță în ceea ce privește practicile de aprovizionare ale importatorilor din Uniune de 3TG și ale topitoriilor și rafinăriilor care se aprovizionează din zone de conflict și din zone cu risc ridicat (*conflict-affected and high-risk areas*, CAHRA). Autoritățile competente din statele membre (ACSM) sunt responsabile pentru punerea în aplicare uniformă a regulamentului și efectuarea de verificări *ex post* ale conformității importatorilor din Uniune.

În conformitate cu articolul 17 alineatul (2), până în 2023 și, ulterior, la fiecare trei ani, Comisia revizuiește funcționarea și eficacitatea prezentului regulament. Mai precis, revizuirea

> *„va avea în vedere **impactul la nivel local al regulamentului**, inclusiv în ceea ce privește promovarea și costurile aprovizionării responsabile cu minerale incluse în domeniul de aplicare al acestuia din zone de conflict și zone cu risc ridicat, precum și **impactul regulamentului asupra operatorilor economici din Uniune**, inclusiv asupra IMM-urilor, și, totodată, **măsurile de însoțire** menționate în Comunicarea comună din 5 martie 2014. Comisia discută conținutul **raportului elaborat în urma procesului de revizuire** cu Parlamentul European și cu Consiliul. Revizuirea include o evaluare independentă a ponderii reprezentate de totalitatea operatorilor economici din aval din Uniune ale căror lanțuri de aprovizionare includ staniul, tantalul, tungstenul sau aurul și care au instituit sisteme de diligență necesară. În cadrul procesului de revizuire se evaluează **gradul de adecvare și punerea în aplicare a acestor sisteme de diligență necesară** și impactul la nivel local al sistemului Uniunii, precum și **măsura în care este necesară introducerea unor măsuri obligatorii suplimentare** pentru a asigura faptul*

[1] JO L 130, 19.5.2017, p. 1.
[2] OCDE (2016), Orientările OCDE privind diligența necesară referitoare la existența unui lanț de aprovizionare responsabil în cazul mineralelor provenite din zone afectate de conflicte și cu risc ridicat: A treia ediție, editura OCDE, Paris. http://dx.doi.org/10.1787/9789264252479-en.

că efectul de pârghie de care dispune piața Uniunii în ansamblul său asupra lanțului responsabil de aprovizionare cu minerale de la nivel mondial este suficient."

Pe lângă cerințele prevăzute în mod explicit la articolul 17, Comisia a identificat și a examinat elemente suplimentare legate de acoperirea și de domeniul de aplicare al regulamentului, care pot avea un impact asupra funcționării și a eficacității regulamentului. Prezentul raport răspunde acestei cerințe de revizuire a regulamentului de către Comisie. Raportul sintetizează constatările studiului de revizuire și evidențiază principalele domenii de interes pe care Comisia le-ar putea sprijini în permanență și, eventual, le-ar putea evalua în continuare în contextul viitoarelor revizuiri.

II. PRIMA REVIZUIRE – DOMENIU DE APLICARE ȘI METODOLOGIE

Prezentul raport analizează eficacitatea și funcționarea regulamentului pe mai multe dimensiuni: (1) impactul din țările producătoare[3], în special asupra atenuării riscurilor de efecte negative semnificative care pot fi asociate cu extracția, manipularea și exportul de minerale din zonele de conflict și din zonele cu risc ridicat, (2) impactul asupra operatorilor economici din UE, inclusiv asupra întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-urilor), (3) evaluarea măsurilor de însoțire, cum ar fi recunoașterea sistemelor lor de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare și impactul listei orientative și neexhaustive a zonelor CAHRA furnizate de expertiza externă la care a recurs Comisia în temeiul articolului 14 alineatul (2) din regulament (denumită în continuare „lista CAHRA")[4] și (4) considerații suplimentare, inclusiv cu privire la domeniul de aplicare material al regulamentului, rolul pragurilor de volum aplicabile importurilor și interconexiunile cu alte inițiative legislative care vizează sectorul extractiv.

Prezentul raport a fost sprijinit de un studiu extern, de contribuții din partea ACSM-urilor prin intermediul rapoartelor lor anuale privind punerea în aplicare a regulamentului[5], precum și de consultări ale Comisiei cu o gamă largă de părți interesate. Constatările studiului extern se bazează pe metode mixte, care constau într-o recenzie amplă a datelor din literatura de specialitate, o analiză a datelor secundare, activități de cercetare pe teren[6], cercetare documentară și interviuri și ateliere cu părțile interesate relevante, inclusiv ACSM-uri, operatorii europeni din amonte și din aval, proprietarii sistemelor de diligență necesară, mineri, comercianți locali, societatea civilă și alte părți interesate. Raportul se bazează pe activități de cercetare care acoperă perioada până în prima jumătate a anului 2023.

III. REVIZUIREA FUNCȚIONĂRII ȘI A EFICACITĂȚII REGULAMENTULUI

1. Impactul la nivel local în țările producătoare de 3TG

[3] Prin „țări producătoare" se înțelege țările în care are loc extracția mineralelor și minereurilor 3TG.

[4] Lista zonelor CAHRA furnizată de specialiști externi și informațiile furnizate pe site-ul aferent nu constituie o opinie oficială a Comisiei Europene sau a UE cu privire la faptul dacă o anumită regiune ori zonă este sau nu o zonă CAHRA, astfel cum este definită la articolul 2 litera (f) din Regulamentul (UE) 2017/821.

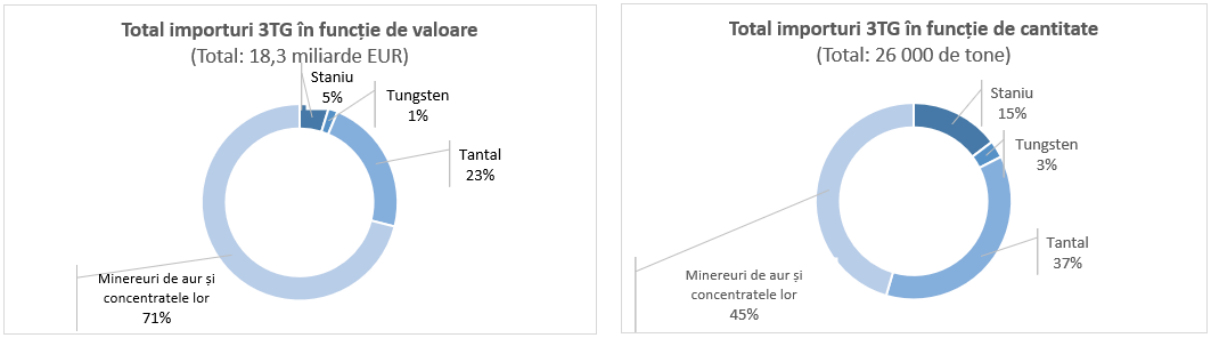
[5] Articolul 17 alineatul (1) din regulament.

[6] În Columbia și Republica Democratică Congo (RDC) au fost efectuate studii de caz la fața locului. Ambele țări figurează pe lista CAHRA și sunt actori-cheie pe piața 3TG, cu o producție activă pentru fiecare mineral/metal, la scări diferite.

În 2023, UE a importat 3TG (astfel cum sunt definite în anexa 1 la regulament, și anume atât metale, cât și mineralele care le conțin) la o valoare de 18,3 miliarde EUR. În termeni valorici, majoritatea importurilor au constat în minereuri de aur și concentratele lor (71 %), urmate de tantal (23 %), staniu (5 %) și tungsten (1 %).

În ceea ce privește cantitățile, totalul importurilor s-a ridicat la 26 000 de tone, dintre care 45 % au fost minereuri de aur și concentratele lor, 37 % tantal, 15 % staniu și 3 % tungsten (inclusiv mineralele care conțin aceste metale).

Figura 1 - Importurile de 3TG în UE-27 în 2023

Sursă: baza de date COMEXT a ESTAT
Notă: pe baza codurilor NC de 8 cifre, în conformitate cu anexa 1 la regulament.

Astfel cum se poate observa în tabelul 1 de mai jos, doar o pondere marginală a importurilor directe de 3TG provine din țări cu zone incluse pe lista CAHRA.

Tabelul 1 – Proveniența importurilor de 3TG în UE în 2023

Denumirea elementului	Totalul importurilor în UE (mii EUR)	Importuri din zone CAHRA (mii EUR)	Importuri directe din zone CAHRA (%)	Țări cu regiuni incluse pe lista zonelor CAHRA	Primele cinci țări principale de proveniență, altele decât cele din zonele CAHRA
Staniu	875 963	12 808	1,46 %	India, Republica Democratică Congo, Turcia, Afganistan, Venezuela, Pakistan, Ucraina, Zimbabwe, Nigeria, Filipine, Egipt, Columbia, Burundi	Elveția, Africa de Sud, Regatul Unit, Ecuador, Canada
Tungsten	282 892	2 929	1,04 %	India, Turcia, Filipine, Egipt, Ucraina, Pakistan	Coreea de Sud, Japonia, China, SUA, Africa de Sud
Tantal	4 136 535	1 616	0,04 %	Venezuela, India, Ucraina, Turcia, Filipine, Columbia, Nigeria, Mozambic	Indonezia, Brazilia, China, Peru, Bolivia
Minereuri de aur și concentratele lor	12 992 874	628 175	4,83 %	India, Republica Democratică Congo, Turcia, Afganistan, Venezuela, Pakistan, Ucraina, Zimbabwe, Nigeria, Filipine, Egipt, Columbia, Burundi	China, SUA, Vietnam, Coreea de Sud, Canada

Sursă: baza de date COMEXT a ESTAT
Notă: pe baza codurilor NC de 8 cifre, în conformitate cu anexa 1 la regulament.

Pentru a revizui impactul regulamentului la nivel local, în țările producătoare de 3TG, cu accent pe zonele CAHRA, au fost selectate pentru o evaluare la fața locului și aprofundată Republica Democratică Congo (RDC) (regiunile Kinshasa și Kindu) și Columbia (regiunile Bogotá și Medellín). Cele două țări au fost selectate pentru a se obține un echilibru între relevanță, fezabilitate și reprezentare geografică, asigurându-se, în același timp, acoperirea tuturor celor patru minerale/metale care intră în domeniul de aplicare al regulamentului.

Studiul extern a examinat, în plus, prin intermediul activităților de cercetare documentară, impactul în zonele incluse pe lista zonelor CAHRA din Africa, America Latină și Asia – în special în Burkina Faso, Burundi, Nigeria, Sudanul de Sud, Venezuela, India și Myanmar. În cele din urmă, țările importante de tranzit 3TG, în special Rwanda și Emiratele Arabe Unite (EAU), au fost incluse, de asemenea, în evaluarea documentară, cu scopul de a oferi o imagine mai cuprinzătoare a impactului global al regulamentului.

Selectarea acestor țări specifice pentru o evaluare aprofundată și documentară nu este rezultatul unei comparații cu alte țări care au, de asemenea, zone CAHRA incluse pe listă.

a. Activitățile de cercetare pe teren desfășurate în **RDC**

RDC este un punct central pentru „mineralele provenite din zone de conflict” de la apariția conceptului în urmă cu peste două decenii, având în vedere rezervele sale mari de 3TG și riscurile bine documentate legate de conflictele armate și de gravele încălcări ale drepturilor omului aferente de-a lungul lanțurilor de aprovizionare cu 3TG. Întregul teritoriul al RDC se află pe lista CAHRA[7]. Prevalența mineritului artizanal la scară mică generează provocări importante, cooperativele având adesea un grad scăzut de formalizare și fiind afectate de riscuri și abuzuri semnificative sub forma muncii forțate, a exploatării de către grupuri armate (corupție, spălare de bani) și a declarațiilor false cu privire la proveniența mineralelor. Aceste riscuri sunt adesea menționate drept riscuri prevăzute în „Orientările OCDE privind DN – anexa II”[8]. Mai precis, pentru aurul provenit din mineritul artizanal, în prezent, nu există niciun program de trasabilitate la scară largă, ceea ce îngreunează efectuarea diligenței necesare în amonte și aprovizionarea responsabilă a pieței europene cu aur certificat.

Tabelul 2 – Exporturi de 3TG din RDC în 2022

Denumirea elementului	Totalul exporturilor (mii EUR)	Principalele țări importatoare	Ponderea UE
Staniu	19 533	China, Emiratele Arabe Unite	0 %
Tungsten	3 162	Emiratele Arabe Unite, Thailanda, Malaysia, Hong Kong, UE	3 %
Tantal	38 154	Hong Kong, Emiratele Arabe Unite, China, Thailanda, UE	7 %

[7] A se vedea secțiunea III. 3. b.

[8] Riscurile prevăzute în anexa II sunt definite în Orientările OCDE privind diligența necesară și sunt recunoscute ca fiind „efecte negative semnificative care pot fi asociate extracției, comercializării, manipulării și exportului de minerale din zone CAHRA”. Anexa II include: orice formă de tortură, tratament crud, inuman și degradant; orice formă de muncă forțată sau obligatorie, cele mai grave forme de muncă a copiilor; alte încălcări grave ale drepturilor omului și abuzuri grave, cum ar fi violența sexuală larg răspândită; crime de război sau alte încălcări grave ale dreptului internațional umanitar, crime împotriva umanității sau genocid.

Minereuri de aur și concentratele lor	685 084	Africa de Sud, Emiratele Arabe Unite, Burundi, Rwanda, Uganda	0 %

Sursă: baza de date Comtrade a ONU
Note: pe baza codurilor HS6, în conformitate cu anexa 1 la regulament.

Studiul a identificat unele efecte pozitive în ceea ce privește creșterea gradului de conștientizare și de adoptare a practicilor privind diligența necesară, inclusiv a Orientărilor OCDE privind DN pe care se bazează regulamentul, deși acestea nu pot fi atribuite direct regulamentului. Cu toate acestea, rezultatele activităților de cercetare pe teren arată, de asemenea, că gradul specific de conștientizare cu privire la regulament este, în general, scăzut în RDC, astfel că impactul direct nu poate fi demonstrat. Cu toate acestea, cunoașterea cadrului OCDE în cinci etape – pe care se bazează regulamentul – este mult mai răspândită. Părțile interesate intervievate cunoșteau cerințele privind diligența necesară prevăzute în Orientările OCDE privind DN și necesitatea de a respecta Legea Dodd-Frank a SUA[9] (*Dodd-Frank Act*, DFA), care vizează în mod specific RDC și țările învecinate.

b. Activitățile de cercetare pe teren desfășurate în **Columbia**

Columbia este membră a OCDE din 2020[10]. Țara are o producție semnificativă de aur, cu legături identificate cu riscurile prevăzute în anexa II, cum ar fi producția de aur pentru susținerea grupărilor armate nestatale, traficul de droguri și mineritul ilegal[11]. Așa-numitele *departamentos* columbiene Antioquia, Arauca, Bolívar, Cauca, Nariño, Norte de Santander și Valle del Cauca sunt incluse pe lista CAHRA. În iulie 2022, Columbia a adoptat Legea 2250, care oferă baza de reglementare internă pentru diligența necesară pentru 3TG (precum și pentru argint și platină). În plus, guvernul columbian întreprinde mai multe inițiative care reflectă diverse obiective ale Orientărilor OCDE privind DN și, prin urmare, ale regulamentului, chiar dacă aceste inițiative nu sunt clasificate în mod explicit și consecvent drept diligență necesară. Formalizarea mineritului artizanal la scară mică este un astfel de exemplu, deoarece comunitățile miniere asociate acestui tip de minerit sunt deosebit de expuse riscurilor prevăzute în anexa II. Studiul extern a evidențiat, de asemenea, eforturile depuse de grupuri precum Alianța pentru mineritul responsabil (ARM) și Inițiativa elvețiană pentru o mai bună exploatare a aurului în scopul promovării unei aprovizionări responsabile în cadrul sectorului aurului din Columbia reprezentat de mineritul artizanal la scară mică.

Părțile interesate consultate în Columbia au subliniat faptul că nu este posibilă identificarea costurilor asociate direct regulamentului din cauza volumelor scăzute ale exporturilor directe din Columbia către UE[12].

Tabelul 3 – Exporturile de 3TG din Columbia în 2022

[9] Secțiunea 1502 din Legea Dodd-Frank privind reforma Wall Street și protecția consumatorilor din 2010 din SUA prevede obligația societăților americane cotate la bursă să declare dacă utilizează 3TG și dacă aceste minerale provin din RDC sau dintr-o țară învecinată.
[10] OCDE, „Colombia" (Columbia).
[11] Frédéric Massé & Philippe Le Billon (2017), „Gold mining in Colombia, post-war crime and the peace agreement with the FARC" (Mineritul aurifer în Columbia, criminalitatea în perioada postbelică și acordul de pace cu FARC), *Third World Thematics.*
[12] Interviu cu un expert în aur din cadrul societății civile, 24 aprilie 2023.

Denumirea elementului	Totalul exporturilor (mii EUR)	Principalele țări importatoare	Ponderea UE
Staniu*	3 621	China, Trinidad și Tobago, Ecuador	0 %
Tungsten^	25	Peru, Ecuador, Mexic	0 %
Oxizi și hidroxizi de tungsten și staniu	87	UE, Panama	93 %
Tantal	5	Argentina	0 %
Minereuri de aur și concentratele lor	2 976 472	SUA, UE, zonele libere, India, Emiratele Arabe Unite	16 %

Sursă: baza de date Comtrade a ONU
Note: pe baza codurilor HS6, în conformitate cu anexa 1 la regulament.
* Cu excepția oxizilor și a hidroxizilor de staniu (NC 2825 90 85)
^ Cu excepția oxizilor și a hidroxizilor de tungsten (NC 2825 90 40)

În Columbia, rezultatele activității pe teren au indicat un grad limitat de conștientizare la nivel local în special cu privire la regulament, astfel că impactul direct nu a putut fi identificat. Cu toate acestea, părțile interesate intervievate erau familiarizate cu Orientările OCDE privind DN. Acest aspect este încurajator, având în vedere faptul că unul dintre principalele obiective ale regulamentului este de a garanta că importatorii de 3TG din Uniune efectuează diligența necesară într-un mod care să fie în concordanță cu Orientările OCDE privind DN. Conceptul de trasabilitate a lanțului de aprovizionare a fost internalizat în special în sectorul aurului din Columbia în rândul operatorilor economici și al autorităților publice.

c. Studii de caz documentare

Studiul extern care a stat la baza revizuirii efectuate de Comisie a evidențiat următoarele aspecte în țările selectate pentru verificare documentară.

În **Burkina Faso**, riscurile din anexa II identificate în sectorul aurului includ corupția, declarațiile false, spălarea banilor și neplata impozitelor, sprijinul direct sau indirect acordat grupărilor armate nestatale și implicarea forțelor de securitate publică. Opt regiuni ale țării se află pe lista CAHRA. În timpul interviurilor desfășurate pentru acest studiu cu principalele părți interesate din Burkina Faso, gradul de conștientizare cu privire la existența regulamentului a fost limitat. În ceea ce privește prioritățile de aprovizionare responsabilă, majoritatea persoanelor intervievate s-au axat pe problema poluării cu mercur asociată extracției aurului. Interviurile realizate sugerează că ar fi necesară o mai bună informare cu privire la regulament pentru a crește gradul de conștientizare cu privire la scopul și funcționarea acestuia. Delegația UE la Ouagadougou sprijină mineritul artizanal de aur, inclusiv în contextul proiectului *Fundații pentru pace*.

Burundi este inclus pe lista CAHRA. Caracterul oficial și legal al sectorului său minier au fost afectate în mod negativ de interdicția din 2019 privind exportul de aur pentru comercianții privați, fapt ce a contribuit probabil la creșterea exporturilor ilegale de aur. Potrivit părților interesate consultate, în prezent există doar câteva întreprinderi străine care își desfășoară activitatea în țară, în principal din China și Rusia, și niciuna nu exportă direct în UE. În plus, disponibilitatea datelor privind mineritul este foarte limitată. Studiul nu a identificat dovezi ale unui impact direct al regulamentului la nivel local.

Șase state federale din **Nigeria** sunt incluse pe lista CAHRA. Sectorul minier din Nigeria este în prezent în curs de dezvoltare și se caracterizează printr-o producție relativ limitată de minerale 3TG, cu excepția tantalului. În special, Nigeria reprezintă aproximativ 13 % din producția mondială de tantal[13]. Cu toate acestea, mineritul ilegal de aur și contrabanda cu aur constituie riscuri esențiale prevăzute în anexa II, în special în regiunile din nord-vestul țării (statul Zamfara). Până în prezent, sectorul minier nu s-a numărat printre sectoarele prioritare de angajament ale parteneriatului UE cu Nigeria și, prin urmare, nu au existat angajamente directe în temeiul regulamentului în această țară. Totuși, în mod indirect, prin sprijinul acordat de UE cadrului de finanțare național integrat (INFF) și prin activitatea conexă privind federalismul fiscal, se acordă sprijin pentru dezvoltarea unui cadru pentru un sector solid al mineralelor (inclusiv pentru formalizarea sectorială și reformarea generării de venituri).

Principalele resurse naturale extrase din **Rwanda** sunt 3TG și pietrele prețioase[14]. Centura de zăcăminte de 3T care se întinde din estul RDC prin Rwanda și în Burundi reprezintă 51 % din oferta mondială de tantal, iar Rwanda contribuie, conform propriilor statistici, la 28 % din producția mondială, în principal sub forma concentratelor[15]. Deși nicio regiune din Rwanda nu figurează pe lista zonelor CAHRA, țara este importantă pentru mineritul și tranzitul de 3TG, fiind posibil ca o parte dintre acestea, potrivit surselor internaționale, să fi fost introduse ilegal peste graniță din RDC[16]. În prezent, UE sprijină aprovizionarea responsabilă, punerea în aplicare a standardelor internaționale sociale și de protecție a mediului și promovarea obiectivelor de dezvoltare durabilă în Rwanda prin intermediul proiectului denumit *Dezvoltarea durabilă a sectorului minier din Rwanda*[17]. Dincolo de acest proiect, în Rwanda nu a putut fi identificat niciun impact direct atribuibil regulamentului. Cu toate acestea, în ultimul deceniu, guvernul Rwandei a pus în aplicare o serie de inițiative legislative și a aprobat sisteme de diligență necesară pentru industrii, pentru a atenua riscurile negative legate de operațiunile de explorare și prelucrare minieră. Astfel de măsuri reflectă eforturile mai ample de promovare a diligenței necesare în țară, regulamentul fiind unul dintre acestea.

Opt regiuni din **Sudanul de Sud** se află pe lista CAHRA. Interviurile realizate în țară au arătat că mineritul ilegal este larg răspândit în sectorul aurului, fiind practicat în principal de mineri artizanali neînregistrați. În plus, există o lipsă notabilă de transparență în ceea ce privește proprietatea asupra întreprinderilor care își desfășoară activitatea în acest sector. În ceea ce privește regulamentul, până în prezent nu a fost identificat în țară niciun proiect privind aprovizionarea responsabilă sau mineralele provenite din zone de conflict. În plus, multe părți interesate intervievate au afirmat că diligența necesară și aprovizionarea responsabilă în sectorul aurului nu par să se numere printre prioritățile guvernului.

---

[13] EITI (2022), „Mission critical: Strengthening governance of mineral value chains for the energy transition” (Misiune critică: consolidarea guvernanței lanțurilor valorice ale mineralelor pentru tranziția energetică). https://eiti.org/documents/mission-critical, p. 99.

[14] În Rutongo, Musha și Ntunga, au fost descoperite zăcăminte importante de staniu. Zăcămintele de tantal sunt situate în principal în Rutsiro, Muhanga, Kamonyi etc. Colecția geologică RMB. Tungstenul poate fi găsit în Nyakabingo, Gifurwe și Bugarama. Aurul este extras în principal în provinciile de nord și de vest din Rwanda, Miyove, Nyungwe și Birambo. „Mining Africa” (Mineritul în Africa), https://www.rmb.gov.rw/index.php?eID=dumpFile&t=f&f=68168&token=bca415628ca0d601bb28468f283b98d21a6986c1.

[15] Barreto et al., „Economic Contributions of Artisanal and Small-Scale Mining in Rwanda: Tin, Tantalum and Tungsten” (Contribuțiile economice ale mineritului artizanal și la scară mică în Rwanda: staniu, tantal și tungsten).

[16] Consiliul de Securitate al ONU, Raport intermediar al grupului de experți prezentat în conformitate cu punctul 6 din Rezoluția 2688 (2023), S/2023/990.

[17] Delegația Uniunii Europene în Rwanda, „EU and Germany Join Forces to Boost Rwanda’s Mining Sector” (UE și Germania își unesc forțele pentru stimularea sectorului minier din Rwanda), 30 iunie 2023.

În **Venezuela**, există multe riscuri legate de extracția aurului, întreaga țară fiind inclusă pe lista CAHRA. În plus, lipsa unor statistici oficiale generează niveluri ridicate de opacitate în acest sector[18]. Potrivit surselor consultate, cantități mari de aur venezuelean sunt aparent introduse ilegal în țări învecinate, cum ar fi Columbia, Brazilia, Suriname și Guyana. Pe lângă studiul extern, s-a constatat că niciun alt studiu existent nu a evaluat impactul regulamentului în Venezuela. Studiul nu a putut identifica niciun efort din partea guvernului de a pune în aplicare măsuri de diligență necesară sau modificări juridice ale codului minier sau ale oricărei alte legislații naționale ca urmare a regulamentului. Există un anumit nivel de conștientizare cu privire la regulament în rândul cadrelor universitare și al cercetătorilor, dar organizațiile societății civile, precum și experții în minerit contactați nu aveau cunoștință de regulament[19]. Prin urmare, a fost imposibilă evaluarea oricărui impact la nivel local care ar fi direct atribuibil regulamentului.

India este al doilea consumator de aur ca mărime (după China), cu un volum de 774 de tone în 2022. Din cauza ofertei interne insuficiente, cererea este satisfăcută în principal prin importuri, adesea prin EAU, ceea ce prezintă un risc (a se vedea mai jos mai multe detalii cu privire la preocupările legate de aprovizionarea responsabilă din EAU). În perioada 2022-2023, mineritul local a contribuit la aproximativ 1,5 % din oferta de aur, în timp ce reciclarea a reprezentat aproximativ 14 %[20]. Riscul identificat cel mai frecvent în sectorul aurului din India este contrabanda, fiind legată de neplata taxelor și a impozitelor guvernamentale și de spălarea banilor. Două state – Chhattisgarh și Jammu-Cașmir – figurează pe lista CAHRA. Constatările studiului extern arată că există un anumit grad de conștientizare cu privire la regulament în India, în special în cadrul anumitor organizații prezente în țară, cum ar fi Consiliul Mondial al Aurului, Consiliul de promovare a exportului de pietre prețioase și bijuterii sau Asociația pentru lingouri și bijuterii din India.

În **Myanmar**, industria staniului este controlată pe deplin de înalți funcționari din cadrul juntei, ceea ce face ca orice evaluare a producției și a comerțului să fie complexă. În 2021, estimările au indicat o producție de aproximativ 29 000 de tone pe an, cu rezerve de peste 700 000 de tone. Astfel, Myanmar este al patrulea producător de staniu ca mărime și găzduiește a treia rezervă de staniu ca mărime din lume[21]. Cea mai mare parte a producției țării ajunge în rafinăriile chineze. Asociația internațională a staniului identifică societatea Yunnan Tin Company, cu sediul în China, ca fiind unul dintre principalii destinatari ai staniului din Myanmar. 15 dintre cele 21 de zone administrative din Myanmar sunt incluse pe lista zonelor CAHRA. Constatările studiului extern sugerează că gradul de conștientizare cu privire la regulament este neglijabil în Myanmar și că nu a fost posibilă confirmarea niciunui impact la nivel local, direct atribuibil regulamentului. Majoritatea persoanelor intervievate și-au concentrat eforturile în Myanmar asupra problemei instabilității politice și a violenței și nu au abordat în mod explicit cerințele privind diligența necesară.

EAU nu sunt un producător minier al niciunuia dintre mineralele care intră sub incidența regulamentului, dar ocupă un loc central în comerțul și transformarea aurului. În patruzeci de

[18] Wilson Center, „Exploiting Venezuela's Uncertain Future" (Exploatarea viitorului nesigur al Venezuelei). OCDE, „Gold Flows from Venezuela" (Fluxuri de aur din Venezuela).
[19] Interviuri realizate la 30 martie 2023 și, respectiv, la 5 aprilie 2023.
[20] Indian Gold Policy Centre, „8th Annual Report 2022-2023" (Al 8-lea raport anual 2022-2023"), 26.
[21] Nicholas Gardiner et al., „Tin mining in Myanmar: Production and potential" (Exploatarea staniului în Myanmar: producție și potențial), *Resources Policy*, decembrie 2015.

ani, a ajuns, de la o poziție aflată în afara primelor 100 de țări importatoare de aur, să se numere în prezent printre primele 10 astfel de țări, importurile din Africa înregistrând o creștere semnificativă[22]. Unele părți interesate intervievate susțin că accesul la orice informație privind comerțul cu aur din EAU este foarte dificil. Există preocupări larg răspândite cu privire la faptul că cerințele privind aprovizionarea responsabilă par a fi deficitare, în pofida unui val recent de inițiative relevante. Ministerul Economiei din EAU a anunțat noi reglementări privind diligența necesară aliniate la cerințele OCDE, care vizează sectorul aurului și care vor intra în vigoare în ianuarie 2024. Deși nu a putut fi identificat un impact direct atribuibil regulamentului în EAU, iar țara nu este inclusă pe lista zonelor CAHRA, EAU joacă un rol important ca centru de tranzit, în special pentru aur. Prin urmare, este relevant pentru funcționarea și eficacitatea regulamentului și este important pentru diligența necesară în acest sector în general.

d. Concluzii și recomandări

Regulamentul introduce obligații de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare numai pentru importatorii de 3TG din Uniune și, ca atare, nu are niciun efect juridic direct asupra entităților și proceselor din țările terțe. În acest context, impactul și costurile aferente regulamentului UE în țările terțe sunt dificil de distins de cele care rezultă din eforturile globale mai ample de promovare a diligenței necesare în lanțurile de aprovizionare cu minerale. Cu toate acestea, este încurajator faptul că, în majoritatea țărilor terțe evaluate, mulți actori din sectorul 3TG depun anumite eforturi pentru a pune în aplicare diligența necesară aliniată la cerințele OCDE în conformitate cu obiectivele regulamentului. Cerințele regulamentului fac parte din acest ecosistem mai amplu de măsuri privind diligența necesară și conduita responsabilă în afaceri și, prin urmare, pot fi considerate drept unul dintre instrumentele care contribuie la îmbunătățirea diligenței necesare în cadrul lanțurilor de aprovizionare cu 3TG.

Studiul a identificat potențialul de îmbunătățire a impactului regulamentului prin sporirea angajamentului UE în țările producătoare de 3TG și în țările de tranzit. Eficacitatea și funcționarea regulamentului ar putea fi consolidate în continuare prin creșterea gradului de informare, începând cu activitățile de informare ale delegațiilor UE în țările cu zone incluse pe lista CAHRA. S-a observat un interes puternic și un grad ridicat de receptivitate cu privire la regulament în rândul grupurilor părților interesate locale. Prin urmare, angajamentul suplimentar al părților interesate implicate în producția și comerțul cu 3TG în țări cu zone CAHRA, acolo unde este posibil, reprezintă o oportunitate semnificativă de a spori impactul regulamentului.

2. Impactul asupra operatorilor economici din UE

a. Adoptarea diligenței necesare de către operatorii economici din UE, inclusiv de către operatorii din aval

Evaluarea arată că, la momentul intrării în vigoare a regulamentului, importatorii din Uniune și operatorii din aval prezentau niveluri diferite de conștientizare cu privire la diligența necesară în funcție de rolul lor în cadrul lanțului de aprovizionare cu 3TG și de dimensiunea întreprinderii. Implicarea în comerțul internațional cu 3TG care face obiectul DFA SUA

[22] Carnegie Endowment for International Peace, „https://carnegie-production-assets.s3.amazonaws.com/static/files/PageVittori_DubaiCorruption_final.pdf, 7 iulie 2020.

începând din 2010 a influențat puternic gradul de conștientizare al întreprinderilor cu privire la principiile diligenței necesare și la modul de punere în aplicare a acestora.

Numeroși importatori din Uniune cărora noțiunea de „diligență necesară” le-a devenit cunoscută pentru prima dată prin intermediul regulamentului au fost informați cu privire la obligațiile care le revin prin intermediul unor contacte cu ACSM-uri. Un rezultat pozitiv al studiului a fost faptul că, datorită contactelor cu ACSM-urile, întreprinderile și-au îmbunătățit treptat punerea în aplicare a obligațiilor de diligență necesară care le revin în temeiul regulamentului. ACSM-urile subliniază necesitatea de sporire a gradului de conștientizare în rândul operatorilor cu privire la cerințele detaliate ale regulamentului. În timp ce unele IMM-uri au raportat că se confruntă cu dificultăți în ceea ce privește verificările externe efectuate de părți terțe, majoritatea importatorilor din Uniune consultați care intră în domeniul de aplicare al cerințelor privind diligența necesară prevăzute de regulament se bazează pe sisteme de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare. Acest lucru sugerează că orice eventuală recunoaștere de către Comisie a unor astfel de sisteme care îndeplinesc cerințele ar facilita respectarea de către importatori a cerințelor relevante și ar contura experiențele multor întreprinderi cu privire la regulament (pentru detalii, a se vedea secțiunea „3. Măsuri de însoțire”).

Gradul de adoptare a diligenței necesare și nivelurile de conformitate ale operatorilor economici din UE variază de la un stat membru la altul. Principalele deficiențe raportate se referă la lipsa de informații referitoare la obligațiile privind sistemul de gestionare și la obligațiile privind gestionarea riscurilor, la rapoartele de audit incomplete, la deficiențele în ceea ce privește obligațiile de informare și de raportare și la neconcordanțele dintre volumele de import raportate și datele vamale. O provocare majoră suplimentară este deficitul general de auditori calificați la nivelul UE și lipsa unor audituri care să îndeplinească cerințele relevante ale regulamentului. Opiniile cu privire la costurile de asigurare a conformității suportate de persoanele intervievate au variat în mod semnificativ. Pe de o parte, diligența necesară devine din ce în ce mai mult o normă generală în industria metalelor și mineralelor, iar regulamentul se aliniază la numeroase practici comerciale standard. Pe de altă parte, întreprinderile au explicat că sarcinile administrative și costurile auditurilor de conformitate ar putea fi semnificative, în special pentru IMM-uri. Potrivit estimărilor, costurile unui audit variază între 8 000 EUR și 10 000 EUR, ceea ce reprezintă cheltuieli semnificative pentru IMM-uri. În același timp, întreprinderile (și ACSM-urile, a se vedea mai jos) au sugerat că o posibilă recunoaștere a sistemelor și o eventuală listă a topitoriilor responsabile recunoscute la nivelul UE ar putea reduce în mod semnificativ aceste costuri.

Deși regulamentul stabilește obligații de diligență necesară numai pentru importatorii din Uniune de metale și minerale ca atare, există indicii că operatorii economici din aval din cadrul lanțurilor valorice înregistrează, de asemenea, progrese în ceea ce privește eforturile lor privind diligența necesară. Pentru a efectua o evaluare a gradului de adoptare a diligenței necesare de către întreprinderile din aval, Comisia pregătește un instrument voluntar online prin care întreprinderile din aval să publice informații privind practicile lor de diligență necesară, Sistemul de informații privind mineralele din surse responsabile – ReMIS, care se preconizează că va fi lansat în a doua jumătate a anului 2024 (a se vedea secțiunea „3. Măsuri de însoțire”).

b. <u>Punerea în aplicare a regulamentului de către ACSM-uri</u>

Regulamentul prevede obligația ACSM-urilor de a efectua „verificări *ex post* adecvate ale conformității” asupra operatorilor economici. Analiza efectuată pentru această revizuire a arătat că ACSM-urile dispun de capacități, resurse alocate și expertiză diferite în ceea ce privește materiile prime, procesele industriale și auditul. Drept urmare, acestea au capacități diferite de a efectua și de a monitoriza verificările *ex post*. Ca observație generală, după doar prima rundă de verificări anuale *ex post* ale conformității efectuate, constatările ACSM-urilor sunt limitate. O serie de state membre au remarcat că este nevoie de mai mult timp pentru a obține informații cu privire la tiparele de import și posibilele practici de eludare și pentru a avea o imagine mai clară pe baza datelor relevante.

În conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din regulament, până la data de 30 iunie a fiecărui an, statele membre transmit Comisiei un raport privind punerea în aplicare a regulamentului menționat. Prin urmare, cele mai recente constatări din rapoartele ACSM-urilor care sunt incluse în prezenta revizuire datează din 30 iunie 2023 și se referă la controalele efectuate în 2022. Este important de remarcat faptul că, după doar prima rundă de verificări anuale *ex post* ale conformității efectuate, constatările ACSM-urilor sunt limitate.

Informațiile transmise Comisiei prin intermediul rapoartelor anuale de punere în aplicare ale ACSM-urilor confirmă faptul că, în 2021, acestea din urmă au lansat activități de informare, sesiuni de sensibilizare pentru operatori și pregătiri pentru verificările *ex post*. Un număr tot mai mare de ACSM-uri au început să efectueze verificări *ex post* ale conformității în 2022, multe dintre acestea fiind planificate să se încheie în 2023. În total, la 30 iunie 2023, Comisia primise rapoarte de punere în aplicare din partea a 22 dintre cele 27 de state membre.

12 dintre cele 22 de state membre planificaseră deja sau începuseră să efectueze verificări *ex post*: Austria, Belgia, Bulgaria, Cipru, Cehia, Danemarca, Finlanda, Franța (verificări-pilot), Germania, Luxemburg, Malta și Spania. În Polonia, verificările *ex post* nu începuseră, deoarece temeiul legislativ pentru acestea nu fusese încă transpus în legislația națională poloneză[23]. Portugalia a anunțat că va începe verificările *ex post* în a doua jumătate a anului 2023. Nu au fost efectuate verificări *ex post* în alte state membre, deoarece nu au fost identificați importatori care să depășească pragurile de volum aplicabile importurilor prevăzute în regulament.

În 2022, pe baza datelor vamale furnizate de statele membre care au raportat informații, au fost identificați 8 286 de importatori din Uniune de minerale și metale 3TG, dintre care 477 (6 %) au importat cantități mai mari sau egale cu pragurile de volum anuale. Au fost stabilite praguri pentru a se asigura că importurile vizate corespund unui procent de cel puțin 95 % din totalul volumului de 3TG importat în UE (a se vedea secțiunea III. 4. b). Există diferențe mari între statele membre în ceea ce privește numărul de importatori care intră în domeniul de aplicare al regulamentului.

Constatările confirmă faptul că nivelul de conformitate variază foarte mult, iar unele state membre nu au raportat nicio constatare concludentă a verificărilor lor *ex post* ale conformității din mai multe motive, inclusiv dezvoltarea în curs a sistemului lor de audit intern, numirea unei autorități competente sau din cauza faptului că au primit abia recent date vamale relevante de la autoritățile lor vamale.

[23] La 12 martie 2024, guvernul Poloniei a adoptat o lege privind modalitățile de punere în aplicare a regulamentului.

În ceea ce privește punerea în aplicare de către ACSM-uri, atât studiul extern, cât și rapoartele anuale de punere în aplicare ale acestora indică o serie de provocări. Statele membre au raportat că majoritatea importatorilor din Uniune care intră în domeniul de aplicare al cerințelor privind diligența necesară prevăzute de regulament se bazează pe sisteme de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare care pot facilita respectarea regulamentului de către aceștia. Totuși, acest element de facilitare nu este încă aplicabil, având în vedere că, până în prezent, Comisia nu a recunoscut niciun sistem [a se vedea secțiunea III punctul 3 litera (a)]. O altă provocare semnalată în special de statele membre mai mici este lipsa de capacitate și de resurse a ACSM-urilor pentru a asigura respectarea regulamentului. ACSM-urile și-au exprimat sprijinul pentru continuarea schimburilor de bune practici și coordonarea între acestea. De asemenea, ACSM-urile au subliniat o serie de riscuri legate de importurile de aur în Uniune [a se vedea secțiunea III punctul 4 litera (e)], precum și provocările în materie de trasabilitate pe care le prezintă materialele în formă reciclată sau produsele finite, care nu intră în prezent în domeniul de aplicare al regulamentului, în special în sectorul aurului, unde reciclarea poate fi asociată cu materiale care provin din zone de conflict.

Statele membre rămân responsabile pentru punerea în aplicare uniformă a regulamentului, în conformitate cu articolul 10 alineatul (3). Pentru a facilita schimburile între statele membre și pentru a sprijini o punere în aplicare uniformă a regulamentului, Comisia a introdus instrumente relevante, în special reuniunile trimestriale ale grupului de experți privind aprovizionarea responsabilă cu staniu, tantal, tungsten și aur (Grupul de experți 3TG), precum și lucrările în curs privind crearea unei platforme pentru schimbul securizat de date vamale relevante între statele membre (Sistemul de monitorizare a mineralelor din surse responsabile). Studiul extern de revizuire a identificat Grupul de experți 3TG ca fiind o platformă eficace pentru ca ACSM-urile și Comisia să se reunească, să facă schimb de informații și să sporească convergența în ceea ce privește asigurarea respectării legislației.

Lucrările în curs privind o platformă pentru schimbul de date vamale, aflată în prezent în faza-pilot, pot sprijini schimburile statelor membre care au ca scop monitorizarea și prevenirea practicilor de eludare ale importatorilor din Uniune. În mod specific, platforma va permite statelor membre să partajeze și să consulte informațiile vamale referitoare la societățile importatoare pentru mineralele și metalele care intră sub incidența regulamentului, pentru a reduce la minimum riscul ca importatorii să segmenteze expedierile și să importe prin diferite state membre pentru a rămâne sub pragurile aplicabile volumului importurilor impuse de regulament.

3. Măsuri de însoțire a regulamentului

Această secțiune examinează funcționarea și eficacitatea diferitelor instrumente care sprijină punerea în aplicare a regulamentului. Instrumentele respective sunt enumerate în tabelul de mai jos.

Tabelul 4 – Prezentare generală a instrumentelor care sprijină punerea în aplicare a regulamentului

Instrumente de sprijinire a punerii în aplicare	Trimitere în regulament/Descriere
a. Sistemele de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare și Lista topitoriilor și a rafinăriilor responsabile („lista albă a UE”)	considerentul 14 și articolul 8 din regulament, considerentul 16 și articolul 9 din regulament
b. Lista zonelor de conflict și a zonelor cu risc ridicat (lista zonelor CAHRA)	articolul 14 alineatul (2) din regulament; Recomandarea Comisiei (UE) 2018/1149 din 10 august 2018; Metodologia și lista elaborate și actualizate periodic de RAND Europe: CAHRAs (cahraslist.net)
c. Parteneriatul european pentru minerale din surse responsabile (EPRM)	Lansat în 2016 ca inițiativă multipartită care desfășoară proiecte în sectorul mineritului artizanal la scară mică de 3TG. Forum între industrie, guverne și societatea civilă. https://europeanpartnership-responsibleminerals.eu/
d. Alte măsuri prezentate în Comunicarea comună din 5 martie 2014[24]	Dialoguri politice cu țări terțe, diplomația materiilor prime, cooperarea pentru dezvoltare cu țările terțe. Începând din 2021, parteneriatele strategice privind materiile prime cu țări terțe[25].
e. Sistemul de informații privind mineralele din surse responsabile (ReMIS)	Instrument voluntar online cu ajutorul căruia întreprinderile din aval pot publica informații cu privire la practicile lor privind diligența necesară. Instrumentul este pregătit din punct de vedere tehnic să fie lansat, iar Comisia se află în proces de finalizare a acordurilor privind protecția datelor cu statele membre înainte de a pune ReMIS la dispoziția publicului.
f. Portalul Due Diligence Ready!	Vizând în special IMM-urile, instrumentul „Due Diligence Ready!” elaborat de Comisie este operațional și utilizat ca instrument de sprijin în eforturile de înțelegere și punere în aplicare a obligației de diligență necesară. Portalul sprijină IMM-urile: • să afle mai multe despre beneficiile pe care le pot obține din efectuarea diligenței necesare în cadrul lanțurilor lor de aprovizionare;

[24] COMUNICARE COMUNĂ CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU - Aprovizionarea responsabilă cu minerale provenind din zone de conflict și din zone cu risc ridicat - Către o abordare integrată la nivelul UE, JOIN/2014/08 final.

[25] Diplomația materiilor prime – Comisia Europeană (europa.eu).

	• să înțeleagă, să evalueze și să atenueze riscurile și impactul din cadrul lanțurilor lor de aprovizionare legate de aprovizionarea responsabilă; • să înțeleagă și să pună în aplicare Orientările OCDE privind DN și să învețe cum se poate efectua diligența necesară pentru aprovizionarea responsabilă cu minerale (Orientările OCDE privind DN se aplică tuturor mineralelor). Activitățile de cercetare și părțile interesate intervievate au subliniat necesitatea unui sprijin mai progresiv și mai bine direcționat prin intermediul instrumentului. https://single-market-economy.ec.europa.eu/sectors/raw-materials/due-diligence-ready_en

a. Recunoașterea sistemelor de diligență necesară și a „listei albe” a UE

Regulamentul recunoaște că sistemele de diligență necesară pot facilita respectarea cerințelor regulamentului de către importatorii din Uniune. În conformitate cu articolele 3 și 8, Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care recunoaște sistemele de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare pe baza cererilor depuse de titulari. Procesul privind evaluarea și criteriile pentru recunoașterea potențială a sistemelor sunt prezentate într-un regulament delegat[26], care se bazează pe metodologia elaborată de OCDE pentru evaluarea sistemelor de diligență necesară pentru minerale, asigurându-se astfel că aceste sisteme respectă cu adevărat standardele regulamentului.

În prezent, cinci sisteme sunt în curs de evaluare în vederea recunoașterii, dar niciun sistem nu este deocamdată recunoscut. Evaluările se bazează pe o analiză aprofundată a documentației, pe interviuri cu părțile interesate implicate în sisteme și pe verificări la fața locului, așa-numitele „audituri paralele”. Acestea examinează atât politicile și standardele sistemelor, cât și modul în care acestea sunt puse în aplicare. Calendarul evaluărilor, în special al „auditurilor alternative”, a fost puternic afectat de pandemia de COVID-19, care a dus la întârzieri în procesele de evaluare. Strictețea necesară a criteriilor, diferitele etape ale procedurii și necesitatea de a efectua evaluări aprofundate, precum și posibilitatea de a transmite din nou cereri sunt, de asemenea, factori determinanți ai duratei procesului de recunoaștere.

Interviurile cu întreprinderi confirmă faptul că multe dintre acestea sunt deja membre ale unor sisteme sau își aliniază practicile la aceste sisteme, chiar dacă nu sunt încă recunoscute. Deși unele părți interesate au menționat costul sistemelor de diligență necesară ca fiind un potențial

[26] Regulamentul delegat (UE) 2019/429 al Comisiei din 11 ianuarie 2019 de completare a Regulamentului (UE) 2017/821 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește metodologia și criteriile pentru evaluarea și recunoașterea sistemelor de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare cu staniu, tantal, tungsten și aur, JO L 75, 19.3.2019, p. 59.

factor de limitare în ceea ce privește conformitatea, costurile estimate par a fi proporționale din punct de vedere financiar pentru mulți actori.

În plus, unele părți interesate au semnalat importanța transparenței sistemelor. Sistemele pot facilita accesul la informații privind proveniența materialelor pentru a confirma respectarea obligațiilor legale prevăzute de regulament. Cu toate acestea, în majoritatea verificărilor *ex post* efectuate de ACSM-uri cu privire la importatorii din Uniune care participă la sistemele de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare, importatorii nu au putut furniza autorităților informații privind țara de proveniență, astfel cum se prevede la articolul 4 din regulament. Ar trebui încurajate în continuare colaborarea și schimburile mai strânse între ACSM-uri, importatorii și sistemele din Uniune cu privire la aceste provocări în materie de transparență.

Este important să se semnaleze faptul că, în pofida recunoașterii sistemelor ca instrument de facilitare a punerii în aplicare, importatorii din Uniune rămân responsabili individual pentru respectarea cerințelor regulamentului, indiferent dacă fac parte sau nu din sisteme recunoscute. Prin urmare, sistemele pot fi instrumente de facilitare a respectării obligațiilor de către importatorii din Uniune, dar nu îi scutesc pe aceștia de responsabilitatea lor individuală de a efectua diligența necesară.

Regulamentul prevede adoptarea de către Comisie a unui act de punere în aplicare care stabilește o listă a topitoriilor și rafinăriilor responsabile, în conformitate cu articolul 9 din regulament. La întocmirea listei, Comisia ia în considerare topitoriile și rafinăriile care fac obiectul unor sisteme recunoscute de diligență necesară, precum și informațiile furnizate de statele membre. Întrucât până în prezent nu au fost recunoscute sisteme, lista UE nu a fost încă întocmită.

b. Lista zonelor CAHRA

Regulamentul prevede acordarea de asistență operatorilor economici pentru identificarea zonelor CAHRA. În conformitate cu articolul 14, Comisia Europeană a elaborat orientări fără caracter obligatoriu pentru identificarea zonelor CAHRA și a altor riscuri aferente lanțului de aprovizionare[27]. De asemenea, a însărcinat RAND Europe să furnizeze expertiză externă sub forma unei metodologii de stabilire a țărilor care urmează să fie incluse pe lista CAHRA și să furnizeze o listă orientativă, neexhaustivă și actualizată periodic a zonelor de conflict și a zonelor cu risc ridicat[28]. Astfel cum s-a subliniat deja în nota de subsol 4 de mai sus, lista CAHRA furnizată de expertiza externă (și informațiile furnizate pe site-ul dedicat acestei liste) nu constituie o opinie oficială a Comisiei Europene sau a UE cu privire la faptul dacă o anumită regiune sau zonă este sau nu o CAHRA, astfel cum este definită la articolul 2 litera (f) din Regulamentul (UE) 2017/821. Cu toate acestea, lista CAHRA servește drept instrument operațional pentru a orienta eforturile de atenuare a riscurilor și pentru a permite întreprinderilor să aplice diligența necesară în conformitate cu regulamentul UE.

[27] Recomandarea (UE) 2018/1149 a Comisiei din 10 august 2018 *privind orientările neobligatorii pentru identificarea zonelor de conflict, a zonelor cu risc ridicat și a altor riscuri aferente lanțului de aprovizionare în temeiul Regulamentului (UE) 2017/821 al Parlamentului European și al Consiliului*, JO L 208, 17.8.2018, p. 94.
[28] Lista este disponibilă la adresa https://www.cahraslist.net/.

Includerea pe listă a unei zone ca zonă de conflict și/sau cu risc ridicat nu interzice, nu implică și nici nu sugerează că activitățile comerciale nu ar trebui desfășurate în această zonă. Lista le permite întreprinderilor să identifice zonele în care ar trebui să efectueze diligența necesară bazată pe riscuri pentru a se aproviziona sau a continua să se aprovizioneze cu 3TG cu ajutorul proceselor de diligență necesară ale întreprinderilor.

Întreprinderile intervievate în cadrul studiului extern confirmă faptul că lista zonelor CAHRA este un instrument util pentru evaluarea riscurilor de conflicte regionale. Unii respondenți raportează utilizarea acesteia împreună cu alte liste de zone CAHRA, cum ar fi cea elaborată de Inițiativa privind mineralele din surse responsabile (*Responsible Minerals Initiative,* RMI). Alte părți interesate au sugerat că gradul de conștientizare cu privire la listă ar putea fi îmbunătățit. Interviurile confirmă, de asemenea, că este important să se sublinieze în continuare caracterul orientativ neexhaustiv al listei. În ceea ce privește conținutul listei, unele părți interesate au sugerat să se ia în considerare modificări tehnice, inclusiv frecvența actualizării și actualizările metodologiei de rafinare a zonelor geografice, precum și să se ia în considerare includerea țărilor de tranzit pe listă.

c. Parteneriatul european pentru minerale din surse responsabile (EPRM)

Parteneriatul european pentru minerale din surse responsabile (EPRM) a fost lansat în 2016 pentru a sprijini punerea în aplicare a viitorului regulament printr-o (i) producție responsabilă, (ii) aprovizionare responsabilă și (iii) crearea de legături între producție și aprovizionare. EPRM, finanțat în principal de Comisia Europeană și de unele state membre, este o inițiativă multipartită și funcționează ca un forum între industrie, guverne și societatea civilă. Scopul său este de a consolida capacitatea privind practicile de diligență necesară de-a lungul lanțului de aprovizionare cu 3TG.

EPRM are două obiective principale. Primul este de a sprijini IMM-urile în efectuarea diligenței necesare, prin intermediul unor instrumente precum „Due Diligence Check" (Verificare de tip diligență necesară), care oferă un chestionar pentru a evalua alinierea întreprinderilor la Orientările OCDE privind DN și care oferă recomandări concrete pentru îmbunătățirea practicilor și „Due Diligence Hub" (Platforma pentru diligența necesară) care oferă informații adaptate pentru efectuarea diligenței necesare. Cel de al doilea obiectiv este de a sprijini mineritul artizanal la scară mică să producă mai responsabil și să acceseze piețele oficiale la nivel național și internațional. În acest scop, EPRM finanțează proiecte în zonele CAHRA și vizează dezvoltarea celor mai bune practici și a colaborării între actorii din cadrul lanțului de aprovizionare cu 3TG pentru consolidarea practicilor responsabile[29].

De-a lungul anilor, EPRM a dezvoltat o bază de cunoștințe privind diligența necesară, a oferit un forum pentru discuții între mai multe părți interesate și a confirmat valoarea adăugată a sprijinului pentru diligența necesară în amonte prin intermediul proiectelor la nivel local. Rezultatele obținute, în special începând din 2021, au crescut semnificativ. Parteneriatul pare, de asemenea, să fie mai bine aliniat la prioritățile UE.

[29] În perioada 2017-2020, EPRM a acordat 18 granturi sau alte forme de subvenții pentru proiecte, cu cheltuieli totale de 6 milioane EUR. Trei proiecte-pilot suplimentare au fost selectate, punerea lor în aplicare fiind lansată la începutul anului 2022, iar în vara anului 2023 a fost lansată o nouă cerere de propuneri.

Printre domeniile care impun îmbunătățiri suplimentare se numără necesitatea de sporire a bazei de membri, de diversificare a surselor de finanțare, de intensificare a comunicării cu țările producătoare, de consolidare a accentului pus pe durabilitate și de îmbunătățire a capacității de monitorizare și evaluare a propriilor activități. Consultările cu părțile interesate evidențiază, de asemenea, oportunitatea de a facilita procesul de depunere a cererilor pentru finanțare cu granturi EPRM pentru organizații ale societății civile și părți interesate din zone CAHRA, de a forma în continuare actori locali din cadrul lanțului de aprovizionare din zone CAHRA cu privire la mecanismele de diligență necesară, eventual împreună cu sistemele sectoriale bazate pe colaborare, și de a extinde legăturile dintre beneficiari și operatorii economici.

d. Alte măsuri prezentate în Comunicarea comună din 5 martie 2014 – Diplomația materiilor prime

În ceea ce privește diplomația materiilor prime și cooperarea pentru dezvoltare dincolo de programele existente, cum ar fi EPRM, UE a desfășurat numeroase activități de sprijinire a dezvoltării durabile a sectorului minier în țările partenere. Tantalul și tungstenul, două dintre materialele reglementate de regulament, figurează, de asemenea, pe lista UE a materiilor prime critice și, prin urmare, fac obiectul unor eforturi mai ample ale UE în domeniul materiilor prime critice. Un exemplu-cheie de astfel de eforturi, care fac parte din dimensiunea externă a Actului privind materiile prime critice[30], este activitatea de încheiere a parteneriatelor strategice privind lanțurile valorice ale materiilor prime între Uniunea Europeană și țările terțe.

Astfel de parteneriate se bazează pe un memorandum de înțelegere bilateral și fără caracter obligatoriu și pe o foaie de parcurs cu acțiuni concrete care urmează să fie convenite în termen de șase luni de la încheierea memorandumului de înțelegere. Pilonii principali ai acestor memorandumuri de înțelegere vizează promovarea standardelor de mediu, sociale și de guvernanță (MSG) și a practicilor miniere responsabile, mobilizarea finanțării pentru infrastructura relevantă, consolidarea capacităților, cooperarea în domeniul cercetării și inovării și integrarea lanțurilor valorice ale materiilor prime prin încurajarea implicării întreprinderilor și a investițiilor durabile.

Până în prezent, UE a semnat deja parteneriate cu Argentina, Australia, Canada, Chile, Republica Democratică Congo, Groenlanda, Kazahstan, Namibia, Norvegia, Rwanda, Ucraina, Uzbekistan și Zambia, existând și alte parteneriate în curs de pregătire, în special cu alte țări africane.

Această activitate privind parteneriatele strategice vine în completarea obiectivelor Comunicării comune din 5 martie 2014 și ale Actului privind materiile prime critice, concomitent cu obiectivul de promovare a aprovizionării responsabile cu materii prime. Această activitate este sprijinită, de asemenea, ori de câte ori este cazul, prin dialoguri politice pe care UE le menține cu țările relevante din perspectiva lanțurilor valorice responsabile ale mineralelor.

e. Sistemul de informații privind mineralele din surse responsabile (ReMIS)

[30] COM(2023) 160 final https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=CELEX:52023PC0160.

Deși regulamentul nu stabilește obligații de diligență necesară pentru operatorii economici din aval, Comisia evaluează gradul de adoptare a diligenței necesare de către operatorii respectivi [articolul 17 alineatul (2) din regulament]. Pentru a efectua această evaluare, Comisia instituie Sistemul de informații privind mineralele din surse responsabile – ReMIS. Acesta este un instrument voluntar online cu ajutorul căruia întreprinderile din aval pot publica informații cu privire la practicile lor privind diligența necesară. Sistemul ReMIS este pregătit din punct de vedere tehnic de lansare, iar Comisia se află în proces de finalizare a acordurilor privind protecția datelor cu statele membre. Întrucât ReMIS nu a fost încă lansat, nu a fost posibil ca această primă revizuire să realizeze în mod cuprinzător o evaluare a gradului de adoptare a diligenței necesare de către întreprinderile din aval.

f. Portalul „Due Diligence Ready!”

Comisia a dezvoltat în mod specific portalul „Due Diligence Ready!”[31] pentru a ajuta întreprinderile să se aprovizioneze cu minerale și metale în mod responsabil și, dacă este cazul, să respecte cerințele reglementare, inclusiv Regulamentul (UE) 2017/821. Portalul oferă informații generale[32] privind obligațiile de diligență necesară, precum și un set de instrumente[33] care să contribuie la fluxul de lucru privind diligența necesară. De asemenea, pune la dispoziție webinare și materiale de formare în format PowerPoint[34] pentru descărcare în șapte limbi (engleză, franceză, germană, italiană, polonă, portugheză și spaniolă). În plus, portalul oferă materiale de formare (înregistrate), printre altele, pe baza unei sesiuni virtuale găzduite în iunie 2023, adresate IMM-urilor din Europa și asociațiilor industriale. Obiectivul acestei sesiuni de formare virtuale a fost de:

- a stabili contextul regulamentului UE, analizând obiectivele, domeniul de aplicare și situația actuală;
- a furniza orientări practice IMM-urilor pentru a pune în aplicare diligența necesară în propriile întreprinderi;
- a orienta recomandările către contextul IMM-urilor din Europa, care, cel mai probabil, se confruntă cu resurse limitate pentru a pune în aplicare practicile de diligență necesară;
- a reaminti întreprinderilor instrumentele disponibile în acest sector pentru a le sprijini și că portalul DDR urmărește să le colecteze într-un singur loc, astfel încât întreprinderile să poată avea acces cu ușurință la acestea. De asemenea, ar trebui să se reamintească existența serviciului de consiliere pentru IMM-uri la care întreprinderile pot apela cu întrebări.

În februarie 2023, a fost lansat un serviciu gratuit de consiliere prin e-mail[35], prin intermediul căruia experții de proiect au fost disponibili pentru a explica și a îndruma IMM-urile care importă 3TG cu privire la modul de punere în aplicare a regulamentului. De asemenea, această consultare prin e-mail a fost disponibilă în șapte limbi.

[31] https://single-market-economy.ec.europa.eu/sectors/raw-materials/due-diligence-ready_en
[32] https://single-market-economy.ec.europa.eu/sectors/raw-materials/due-diligence-ready/about_en.
[33] https://single-market-economy.ec.europa.eu/sectors/raw-materials/due-diligence-ready/due-diligence-toolbox_en.
[34] https://single-market-economy.ec.europa.eu/sectors/raw-materials/due-diligence-ready/training-and-events_en.
[35] https://single-market-economy.ec.europa.eu/sectors/raw-materials/due-diligence-ready/about_en#free-email-advisory.

Cercetările efectuate în scopul studiului extern privind revizuirea regulamentului, precum și părțile interesate intervievate au subliniat în special importanța sprijinului specific prin intermediul instrumentului, care face obiectul unor îmbunătățiri și actualizări continue.

4. Elemente suplimentare ale revizuirii care ar putea avea un impact asupra eficacității regulamentului

Pe lângă elementele prevăzute în mod explicit la articolul privind revizuirea din regulament, revizuirea a examinat și alte aspecte care ar putea avea un impact asupra funcționării și eficacității regulamentului. Printre acestea se numără o evaluare cu privire la domeniul de aplicare actual al regulamentului (riscurile legate de praguri și de comerțul ilicit cu aur), domeniul de aplicare în ceea ce privește mineralele și riscurile vizate de obligațiile de diligență necesară, precum și posibilele interconexiuni cu alte acte legislative relevante ale UE din sectorul extractiv (Regulamentul privind bateriile, Actul privind materiile prime critice, Directiva privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor).

Pragurile de volum aplicabile importurilor

Regulamentul are un domeniu de aplicare global. Astfel, orice importator de 3TG, indiferent de proveniență, cu un volum anual al importurilor care depășește pragurile stabilite în anexa I face obiectul obligațiilor de diligență necesară. Importatorii care se situează sub aceste praguri nu au o obligație legală în temeiul regulamentului, dar sunt încurajați să efectueze diligența necesară în mod voluntar. Pragurile din anexă au fost stabilite pentru a se asigura că importurile vizate corespund unui procent de cel puțin 95 % din volumul total de 3TG importate în UE, astfel încât majoritatea covârșitoare a importurilor să fie acoperită de cerințele privind diligența necesară, evitând, în același timp, o sarcină administrativă nejustificată pentru IMM-uri și pentru importatorii cu volum redus.

Deși studiul extern concluzionează că pragurile pot contribui în mod eficace la realizarea obiectivului de a scuti IMM-urile de sarcina administrativă excesivă, părțile interesate și-au exprimat preocuparea cu privire la faptul că pragurile existente pot duce la practici de eludare din partea importatorilor din Uniune. În plus, unele părți interesate și-au exprimat îngrijorarea cu privire la faptul că pragurile stabilite exclud importurile cu grad ridicat de risc, exceptându-le de la cerințele privind diligența necesară. Această preocupare este deosebit de relevantă în cazul aurului, având în vedere valoarea monetară potențial ridicată a importurilor de volum mic care se situează sub praguri, precum și faptul că importurile cu risc ridicat ar putea fi asociate, de asemenea, cu cantități de import relativ scăzute.

Aceste aspecte necesită o monitorizare atentă. Cu toate acestea, în prezent nu există dovezi clare privind practicile de eludare (de exemplu, distribuirea importurilor între mai mulți importatori pentru a rămâne sub praguri) identificate în studiul extern sau raportate Comisiei de către ACSM-uri. Comisia și statele membre colaborează îndeaproape pentru a asigura monitorizarea continuă a tiparelor de import. Comisia pregătește, în special, un instrument informatic, Instrumentul de monitorizare a mineralelor din surse responsabile (RMT), o platformă online care ar permite un schimb securizat de date vamale între ACSM-uri.

Având în vedere lipsa de date adecvate până în prezent, studiul a concluzionat că este prematur să se ia în considerare modificarea pragurilor sau revizuirea metodologiei de calcul al pragurilor. Prin urmare, eforturile de punere în aplicare se vor concentra pe facilitarea schimbului de informații între ACSM-uri în vederea consolidării capacităților de monitorizare și a informațiilor cantitative privind datele comerciale directe și indirecte, tendințele în materie de investiții și de participare la profit, permițând astfel o analiză mai aprofundată a impactului potențial al pragurilor în viitor.

Comerțul ilicit cu aur

Regulamentul recunoaște că prin intermediul comerțului ilicit consumatorii sunt asociați în mod indirect pe consumatori cu unele conflicte care au un impact grav asupra drepturilor omului în afara UE. Studiul extern subliniază că centrele de tranzit joacă un rol în cadrul lanțurilor globale de aprovizionare cu 3TG prin asocierea aurului potențial obținut și comercializat ilegal cu piața UE.

Problema comerțului ilicit, în special cu aur, având în vedere caracteristicile sale inerente, este extrem de complexă și multidimensională. Diligența necesară este unul dintre instrumentele disponibile în cadrul eforturilor internaționale de combatere a contrabandei. În această privință, există instrumente precum sistemele de diligență necesară și mecanismele de trasabilitate pentru a contribui la abordarea riscurilor de comerț ilicit în diferite etape ale lanțului de aprovizionare. Instrumentele din cadrul regulamentului pot juca un rol pozitiv în combaterea comerțului ilicit cu UE. De exemplu, includerea pe lista zonelor CAHRA a țărilor de tranzit transfrontalier și a altor centre de minerale și metale importate din zone CAHRA ar putea contribui la o evaluare mai amănunțită a proveniență metalelor/mineralelor de către cumpărători.

Domeniul de aplicare material

Regulamentul stabilește obligații de diligență necesară pentru patru minerale și metale: staniu, tantal, tungsten și aur. Trei motive stau la baza acestei alegeri la momentul adoptării regulamentului. În primul rând, 3TG reprezintă cele patru minerale care sunt cel mai adesea asociate cu conflictele armate și cu încălcările aferente ale drepturilor omului. În al doilea rând, regulamentul se bazează pe principiile consacrate ale Orientărilor OCDE privind DN. Deși orientările se aplică, în principiu, tuturor mineralelor, acestea includ două suplimente specifice privind 3TG, adaptate provocărilor legate de structura lanțurilor de aprovizionare cu aceste patru minerale. În al treilea rând, domeniul de aplicare al regulamentului este aliniat la eforturile altor parteneri. De exemplu și în SUA există o legislație privind mineralele provenite din zone de conflict: secțiunea 1502 din Legea Dodd-Frank privind reforma Wall Street și protecția consumatorilor din 2010 acoperă aceleași patru produse, deși are o sferă geografică mai restrânsă (întrucât se axează pe RDC și pe țările învecinate).

Dincolo de 3TG, există și alte minerale și metale esențiale pentru tranziția verde și cea digitală care pot fi asociate cu riscuri legate de conflicte, având în vedere cererea mare, actuală și preconizată, precum și faptul că există zăcăminte semnificative în regiuni fragile din punct de vedere social și/sau ecologic. Din acest motiv, revizuirea a urmărit să analizeze dacă includerea altor minerale/metale în domeniul de aplicare al regulamentului ar fi necesară pentru îndeplinirea obiectivului de prevenire a finanțării grupurilor armate și a forțelor de securitate în zonele CAHRA bogate în resurse. Mai precis, studiul extern a realizat o evaluare a cobaltului,

a cuprului, a litiului și a nichelului din punctul de vedere al structurii lor de producție și al expunerii la riscuri comparabile cu cele ale 3TG. Aceste patru minerale figurează pe lista UE de materii prime critice, cuprul, litiul și nichelul fiind, de asemenea, considerate materii prime strategice[36]. Prin urmare, ele intră în domeniul de aplicare al Actului privind materiile prime critice. În plus, cobaltul, litiul și nichelul intră în domeniul de aplicare al Regulamentului privind bateriile și, prin urmare, fac obiectul cerințelor privind diligența necesară consacrate în acesta.

Cobaltul este un metal versatil utilizat în diverse aplicații, inclusiv la baterii, precum și în sectorul aerospațial, cel al apărării și cel medical. RDC aprovizionează peste 70 % din piața mondială. Mineralul este extras în principal ca produs secundar în cadrul operațiunilor de minerit la scară largă a cuprului în provinciile sudice Haut-Katanga și Lualaba, care nu se confruntă cu prezența semnificativă a grupărilor armate nestatale. China controlează 70 % din prelucrarea la nivel mondial a produselor intermediare din cobalt[37] și este bine reprezentată în mineritul cobaltului, 15 dintre cele 19 operațiuni industriale fiind controlate de interese chineze, în timp ce producția minieră artizanală este, de asemenea, achiziționată în mare parte de rafinării chineze, inclusiv de Huayou Cobalt[38]. Cea mai mare parte a cobaltului furnizat se utilizează la fabricarea bateriilor, în special a bateriilor litiu-ion, utilizate în produsele electronice de larg consum, vehicule electrice și sistemele de stocare a energiei.

Cuprul este un metal utilizat pe scară largă în echipamente electrice, construcții, utilaje industriale și aliaje. Chile ocupă o poziție dominantă în ceea ce privește producția de cupru, cu operațiuni industriale imense, cum ar fi minele din Escondida sau Andina. În prezent, Peru, Indonezia și Mongolia sunt în curs de a deschide noi mine[39], în timp ce se estimează că RDC va deveni al doilea producător mondial de cupru până în 2026[40]. Fiind un metal primar, extracția cuprului este adesea legată de extracția cobaltului, așa cum este cazul regiunii Copperbelt din RDC. În timp ce cea mai mare parte a extracției minereului de cupru se realizează prin minerit la scară largă, există, de asemenea, o producție artizanală de cupru, minerii oscilând adesea între cupru și cobalt, în funcție de prețurile de la nivel mondial.

Litiul este un metal ușor utilizat în bateriile litiu-ion, în special pentru vehiculele electrice[41]. Litiul este utilizat, de asemenea, în aliaje, sticlă, ceramică, lubrifianți și produse farmaceutice. El se regăsește în principal în roci magmatice (spodumen) și în izvoare minerale (ape sărate), cea mai mare parte a producției sale provenind din Australia și Chile. Rezervele mondiale de litiu sunt dominate de câteva țări, printre care se numără Chile, Argentina și Bolivia[42]. Mineritul litiului necesită o extracție mecanizată la scară largă din cauza zăcămintelor de calitate inferioară, ceea ce îl face mai puțin adecvat pentru mineritul artizanal și la scară mică. Cu toate

[36] Materii prime critice – Comisia Europeană (europa.eu).
[37] Andrew Gulley, (2022) „One hundred years of cobalt production in the Democratic Republic of the Congo" (O sută de ani de producție de cobalt în Republica Democratică Congo). *Resources Policy* 79: 103007 IEA (2021) „The Role of Critical Minerals in Clean Energy Transitions" (Rolul minereurilor critice în tranzițiile către o energie curată).
[38] Dionne Searcey, Michael Forsythe și Eric Lipton, „A Power Struggle Over Cobalt Rattles the Clean Energy Revolution" (O luptă pentru putere în sectorul cobaltului zguduie revoluția energiei curate), *New York Times*, 20 noiembrie 2021.
[39] Forumul Economic Mondial (2022), „Which countries produce the most copper" (Care sunt țările care produc cea mai mate cantitate de cupru).
[40] *Reuters* (2023) „Congo could seize Peru's No. 2 copper spot as Andean output slows" (Congo ar putea confisca punctul de extracție a cuprului nr. 2 din Peru pe măsură ce producția andină încetinește).
[41] Forumul economic mondial. 2023.Acest grafic prezintă țările care produc cea mai mare cantitate de litiu.
[42] Natural Resources Canada. n.d., „Lithium Facts" (Date privind litiul).

acestea, având în vedere descoperirile recente semnificative din RDC[43] și Zimbabwe[44], în aceste țări se dezvoltă un sector minier artizanal.

Nichelul este un element metalic utilizat pe scară largă, esențial pentru creșterea plantelor și care se regăsește în mod obișnuit în oțelul inoxidabil și în bateriile utilizate pentru vehiculele electrice. În prezent, nichelul este extras în principal în medii industriale în Indonezia, Filipine, Rusia și pe teritoriul francez de peste mări al Noii Caledonii[45]. S-au observat activități de extracție artizanală a nichelului în Filipine și Indonezia. Niciun studiu nu indică o utilizare sistemică a veniturilor obținute din exploatarea nichelului pentru finanțarea grupurilor armate. Extracția nichelului necesită investiții semnificative și procese mecanizate, limitând astfel mineritul artizanal.

Deși diligența necesară în cadrul lanțurilor de aprovizionare și valorice este extrem de relevantă și pentru alte metale și minerale, nu este recomandabilă extinderea domeniului de aplicare al regulamentului în această etapă din două motive principale. În primul rând, celelalte minerale/metale sunt caracterizate de provocări diferite în ceea ce privește structura producției (predominant, de mineritul la scară largă), legăturile în cadrul lanțului valoric și posibilele riscuri asociate. În al doilea rând, acestor alte minerale/metale li se aplică (sau li se vor aplica) alte acte legislative – în special Regulamentul privind bateriile și Directiva privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor (a se vedea secțiunea de mai jos). În special, Regulamentul privind bateriile enumeră, în anexa X, categoriile de risc și instrumentele de diligență necesară recunoscute la nivel internațional aplicabile cerințelor privind diligența necesară prevăzute în Regulamentul privind bateriile și care acoperă în mod specific cobaltul, nichelul, grafitul natural și litiul. Printre aceste categorii se numără drepturile omului, cum ar fi munca copiilor și munca forțată [anexa X punctul 2 litera (b)]. Orientările OCDE privind diligența necesară referitoare la existența unui lanț de aprovizionare responsabil în cazul mineralelor provenite din zone afectate de conflicte și cu risc ridicat sunt, de asemenea, enumerate la punctul 4 litera (f) ca fiind unul dintre instrumentele relevante recunoscute la nivel internațional aplicabile. Prin urmare, deși domeniul de aplicare material al celor două regulamente nu se suprapune, obligațiile de diligență necesară prevăzute în ambele instrumente abordează riscurile din anexa II la Orientările OCDE privind DN.

Adăugarea de metale suplimentare în domeniul de aplicare al regulamentului ar putea, prin urmare, să dubleze cerințele din alte acte legislative ale Uniunii și să creeze riscul ca peisajul de reglementare pentru actorii economici să devină complex și să creeze confuzie cu privire la modul în care ar trebui să se efectueze diligența necesară în ceea ce privește mineralele. Prin urmare, prioritatea pentru moment ar trebui să fie continuarea progreselor în direcția punerii în aplicare a regulamentului în forma sa actuală, acordând o atenție deosebită – inclusiv în contextul viitoarelor revizuiri ale acestui regulament și ale altor acte legislative privind diligența necesară – modului de asigurare a complementarității și interoperabilității continue a diferitelor acte legislative ale UE privind diligența necesară relevante în acest context.

[43] *Resource World Magazine*, „Tantalex Lithium's Titan plant construction 80 % complete, DRC" (Fabrica Tantalex Lithium de prelucrare a titanului finalizată în proporție de 80 %, RDC), 2023.
[44] *Reuters*, „Premier African Minerals completes Zimbabwe lithium plant, production imminent" (Premier African Minerals finalizează o fabrică de prelucrare a litiului în Zimbabwe, producție iminentă), 2023.
[45] Natural Resources Canada. n.d. „Nickel facts" (Date privind nichelul).

Riscuri acoperite

În ceea ce privește riscurile acoperite de obligațiile de diligență necesară, regulamentul le acoperă pe cele asociate conflictelor armate și încălcărilor aferente ale drepturilor omului, în conformitate cu Orientările OCDE privind DN și cu anexa II la acesta („abuzuri grave asociate extracției, transportului sau comerțului cu minerale”). Riscurile de mediu nu sunt acoperite nici de regulament, nici de Orientările OCDE privind DN. Cu toate acestea, există legături identificabile între impactul mineritului asupra mediului și conflictele armate. Pe de o parte, ingerința grupărilor armate statale și nestatale în activitățile miniere ar putea avea efecte negative asupra mediului. Pe de altă parte, pot apărea conflicte ca urmare a deteriorării mediului cauzate de activitățile legate de 3TG, inclusiv probleme precum strămutarea populațiilor, degradarea solului, accesul limitat la alimente și disponibilitatea compromisă a apei.

Astfel de legături între mediu și conflicte ar putea juca un rol în ceea ce privește eficacitatea regulamentului, întrucât diligența necesară în materie de mediu ar putea contribui la unul dintre obiectivele-cheie ale regulamentului, decuplând comerțul 3TG de conflictele armate. În același timp, Directiva privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor (CSDDD) (atunci când va intra în vigoare) va extinde deja obligațiile de diligență necesară la aspectele de mediu. Drept urmare, mulți operatori din UE de-a lungul lanțurilor de aprovizionare cu minerale vor trebui să exercite diligența necesară în materie de mediu. În plus, în prezent, regulamentul se bazează pe Orientările OCDE privind DN. Prin urmare, adăugarea în domeniul de aplicare al regulamentului a obligației de diligență necesară în materie de mediu (care în prezent nu intră sub incidența Orientărilor OCDE privind DN) ar putea spori gradul de complexitate al peisajului de reglementare pentru actorii economici și, având în vedere alte acte legislative ale Uniunii, ar putea crea confuzie cu privire la modul în care ar trebui exercitată diligența necesară în materie de minerale. Prin urmare, prioritatea pentru moment ar trebui să fie continuarea progreselor în direcția punerii în aplicare a regulamentului în forma sa actuală.

Coerența dintre regulament și alte acte legislative ale UE

Regulamentul este primul act legislativ al UE axat pe diligența necesară în cadrul lanțului de aprovizionare. De la intrarea în vigoare a regulamentului, au fost elaborate mai multe inițiative legislative care pot interacționa cu obiectivul, domeniul de aplicare și accentul acestuia în diferite grade. Tabelul de mai jos compară acoperirea geografică, materială și corporativă, obligațiile de diligență necesară, rolul recunoașterii sistemelor și al răspunderii prevăzute de regulament cu CSDDD, Regulamentul privind bateriile, Regulamentul de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru produsele sustenabile (ESPR), Actul privind materiile prime critice (CRMA) și Regulamentul privind interzicerea produselor fabricate prin muncă forțată pe piața Uniunii (Regulamentul privind munca forțată).

Un element comun important îl reprezintă acoperirea geografică, deoarece toate aceste instrumente legislative au potențial de acoperire globală (în pofida accentului specific pus de regulament pe zonele CAHRA). În ceea ce privește domeniul de aplicare material, Regulamentul privind bateriile, la fel ca regulamentul care face obiectul prezentei revizuiri, se aplică unui domeniu restrâns de produse/minerale, dar nu există suprapuneri între cele două acte. Anexa II la CRMA identifică tantalul și tungstenul ca materii prime critice. Celelalte instrumente, în special CSDDD, nu definesc o acoperire materială limitată, ci se aplică mai

degrabă orizontal. În ceea ce privește acoperirea corporativă, și anume operatorii economici care fac obiectul cerințelor, instrumentele orizontale, cum ar fi CSDDD, se vor aplica actorilor economici mari, în timp ce entitățile care fac obiectul cerințelor din regulament sunt definite de obiectivul său material specific și de pragurile de volum aplicabile importurilor (care implică, de asemenea, flexibilități specifice destinate IMM-urilor, fără a le exclude în mod explicit din domeniul de aplicare).

În ceea ce privește cerințele privind diligența necesară, regulamentul are o abordare specifică (și anume este necesar să se efectueze diligența necesară pentru a se asigura că lanțurile de aprovizionare nu finanțează conflictele armate și încălcările aferente ale drepturilor omului), aliniată la Orientările OCDE privind DN. Cerințele privind diligența necesară prevăzute de CSDDD și de Regulamentul privind bateriile sunt mai extinse, deoarece acoperă, de asemenea, aspecte de mediu, precum și riscuri sociale și legate de drepturile omului în sens mai larg. CRMA, ESPR și Regulamentul privind munca forțată nu prevăd obligații de diligență necesară.

În ceea ce privește recunoașterea sistemelor, regulamentul, CRMA și Regulamentul privind bateriile prevăd această posibilitate. Sistemele care sunt în prezent în curs de evaluare în contextul regulamentului [a se vedea secțiunea III punctul 3 litera (a)] acoperă în mod specific 3TG.

Tabelul 5 – Comparație între regulament și alte inițiative legislative relevante

	Regulament	**CSDDD**	**Regulamentul privind bateriile**	**ESPR**	**CRMA**	**Regulamentul privind munca forțată**
Acoperire geografică	Mondială, cu accent pe zonele CAHRA	Mondială	Mondială, cu un anumit accent pe zonele CAHRA	Mondială	Mondială	Mondială
Acoperire materială	3TG	Orizontală	Cobalt, litiu, nichel, grafit natural	Transversală cu limitări pentru unele produse	34 de materii prime critice din anexa II, inclusiv tantal și tungsten	Orizontală
Acoperire corporativă	Importatori de 3TG în funcție de pragurile stabilite	Actori economici > 1 000 de angajați și cifră de afaceri anuală > 450 de milioane EUR	În ceea ce privește obligațiile de diligență necesară: operatori economici care introduc sau pun în funcțiune baterii pe piața UE și au o cifră de afaceri anuală ≥ 40 de milioane EUR	Toate întreprinderile, cu derogare de la obligațiile privind distrugerea produselor de consum nevândute pentru întreprinderile mici și microîntreprinderi	Nu se aplică	Orizontală

Obligații privind diligență necesară	Riscuri și efecte negative asociate conflictelor și încălcărilor aferente ale drepturilor omului	Drepturile omului și mediul	Drepturi sociale, drepturile omului și mediul	Nu se aplică	Nu se aplică	Nu se aplică
Recunoașterea sistemelor	Da	Nu	Da (metodologia nu a fost încă stabilită)	Nu se aplică	Da	Nu se aplică
Responsabilități	Statele membre stabilesc normele aplicabile încălcărilor.	Statele membre trebuie să stabilească sancțiuni administrative în caz de neconformitate și răspunderea civilă în caz de prejudiciu adus titularilor de drepturi.	Statele membre trebuie să stabilească sancțiunile în caz de neconformitate; restricționarea vânzării bateriilor, ca soluție de ultimă instanță.	Statele membre stabilesc sancțiuni.	Nu se aplică	Interzicerea introducerii pe piață a produselor; statele membre trebuie să stabilească sancțiuni pentru nerespectarea interdicțiilor.

În concluzie, pe de o parte, regulamentul prevede obligația de punere în aplicare a diligenței necesare pentru un set destul de restrâns de minerale și metale și un set specific de riscuri. Pe de altă parte, unele dintre cadrele de reglementare recent adoptate de UE extind deja (sau vor extinde în curând) diligența necesară de-a lungul întregului lanț valoric pentru a aborda o gamă largă de produse și aspecte socioeconomice, aspecte legate de siguranța lucrătorilor și de mediu, contribuind astfel la asigurarea siguranței și a durabilității lanțurilor de aprovizionare și valorice cu minerale critice din UE și dincolo de aceasta. Unele dintre aceste regulamente interacționează parțial cu regulamentul în ceea ce privește domeniul de aplicare material, acoperirea corporativă și cerințele. Cu toate acestea, în domeniul său de aplicare actual, interacțiunea este limitată, adesea complementară și nu pare să reprezinte o sarcină de reglementare suplimentară semnificativă în ceea ce privește eforturile de diligență necesară privind mineralele în cadrul de reglementare al UE.

IV. CONCLUZIE

La doar doi ani de când cerințele operaționale privind diligența necesară prevăzute de regulament au început să se aplice, această primă revizuire obligatorie are loc într-un stadiu incipient al punerii în aplicare a regulamentului. Implementarea, punerea în aplicare și asigurarea respectării depline a diferitelor aspecte ale regulamentului și ale măsurilor de însoțire s-au confruntat cu unele întârzieri suplimentare, de exemplu din cauza pandemiei de COVID-19 și a altor provocări legate de punerea în aplicare, care vor fi abordate în permanență în consultare cu toate părțile interesate relevante. Prin urmare, acest prim raport de revizuire nu stabilește concluzii definitive cu privire la multe dintre aspectele examinate. Cu toate acestea, raportul oferă indicații utile cu privire la funcționarea și eficacitatea regulamentului și identifică domeniile care urmează să fie evaluate în continuare în contextul următoarelor revizuiri.

Constatări principale

În ceea ce privește impactul regulamentului la nivel local, în țările terțe producătoare de 3TG și, în special, în zonele de conflict și zonele cu risc ridicat, studiul extern a identificat efecte limitate în rândul părților interesate locale care ar putea fi atribuite direct regulamentului. Având în vedere structura regulamentului care prevede cerințe obligatorii privind diligența necesară pentru importurile UE, este nevoie de mai mult timp și de mai multe date în amontele lanțului de aprovizionare pentru a putea distinge impactul regulamentului în țările terțe de eforturile globale mai ample de promovare a diligenței necesare în cadrul lanțurilor de aprovizionare cu minerale. Având în vedere eforturile internaționale sporite în ceea ce privește diligența necesară privind 3TG, va fi în continuare dificil ca impactul în țările producătoare să fie atribuit în mod specific regulamentului. Cu toate acestea, este încurajator faptul că în mai multe dintre țările terțe examinate se depun eforturi mai ample la nivel internațional din partea multor actori din sectorul 3TG pentru a promova diligența necesară aliniată la cerințele OCDE, în conformitate cu obiectivele regulamentului.

În cadrul UE, statele membre au înregistrat progrese în ceea ce privește eforturile lor de punere în aplicare a regulamentului. Au fost instituite ACSM-uri, iar primele runde de verificări *ex post* ale conformității au fost efectuate în majoritatea statelor membre cu importatori din Uniune care intră în domeniul de aplicare al regulamentului. Cu toate acestea, ACSM-urile se confruntă

în continuare cu provocări, în special în ceea ce privește transparența și accesul la informațiile relevante privind diligența necesară. Deși auditurile efectuate de părți terțe independente constituie o parte esențială a cerințelor privind diligența necesară, atât operatorii economici, cât și ACSM-urile au raportat deficitul de auditori calificați ca fiind o provocare semnificativă în punerea în aplicare a regulamentului. În plus, revizuirea a identificat un grad variabil de capacități și resurse în rândul ACSM-urilor, subliniind necesitatea îmbunătățirii în continuare a colaborării și a schimburilor între acestea, în special pentru a se asigura o punere în aplicare uniformă a regulamentului și pentru a se evita încercările de eludare a cerințelor.

În ceea ce privește costul de asigurare a conformității, precum și instrumentele de însoțire prevăzute de regulament, revizuirea confirmă faptul că sistemele de diligență necesară pot oferi sprijin pentru asigurarea conformității și sunt considerate un instrument în general accesibil. Cu toate acestea, rolul sistemelor trebuie clarificat în permanență pentru a se evita o dependență excesivă de acestea, întrucât operatorii economici rămân responsabili individual de respectarea regulamentului, indiferent dacă participă sau nu la astfel de sisteme (inclusiv atunci când sistemul a fost recunoscut de Comisie). Lista zonelor CAHRA care este întocmită și actualizată pe baza expertizei externe reprezintă un instrument util care este utilizat în mod regulat de operatorii economici și de ACSM-uri. Comisia ar trebui să aibă în vedere, în permanență, îmbunătățiri specifice ale metodologiei care stă la baza acestei liste. Revizuirea a confirmat valoarea adăugată a altor instrumente, cum ar fi EPRM sau parteneriatele strategice privind materiile prime, care completează eforturile regulamentului prin includerea perspectivei cooperării internaționale și prin colaborarea mai strânsă cu țările terțe partenere.

În cele din urmă, revizuirea a examinat și alte chestiuni legate de domeniul de aplicare al regulamentului și de aspectele conexe care pot avea un impact asupra funcționării și a eficacității acestuia decât cele prevăzute de regulament. Evaluarea sugerează că o extindere a domeniului de aplicare material (posibila includere a altor minerale sau metale și, în special, a cobaltului) sau a domeniului de aplicare al riscurilor (posibila includere a unor riscuri suplimentare, cum ar fi cele de mediu) rezultă deja, în mare măsură, din alte acte legislative ulterioare ale UE și, în special, din CSDDD și din Regulamentul privind bateriile. Întrucât mai multe dintre cerințele prevăzute de aceste acte legislative recente nu au intrat încă în vigoare, este prematur să se tragă niște concluzii finale cu privire la modul în care acestea vor interacționa cu regulamentul, care va depinde în cele din urmă de modul în care sunt puse în aplicare aceste alte inițiative. Prin urmare, în acest moment, nu este posibil să se concluzioneze că ar fi necesare modificări ale regulamentului pentru a îmbunătăți funcționarea acestuia sau să se evalueze pe deplin dacă alte acte legislative completează suficient eficacitatea regulamentului.

Perspective

Având în vedere cele de mai sus, această primă revizuire clarifică necesitatea ca UE să își intensifice eforturile de implicare și de sporire a gradului de conștientizare cu privire la regulament și la obiectivele sale. Aceasta ar putea include consolidarea eforturilor de comunicare cu privire la regulament la nivel local și cu principalele părți interesate relevante și sprijinirea proiectelor de dezvoltare relevante. Delegațiile UE ar putea fi un interlocutor și un facilitator principal atunci când colaborează cu actorii locali.

În plus, Comisia poate analiza în continuare modalitățile de îmbunătățire a convergenței în ceea ce privește punerea în aplicare a regulamentului de către ACSM-uri. Deși Comisia lucrează deja la mai multe instrumente, cum ar fi platforma pentru schimbul de date vamale sau schimburile periodice prin intermediul reuniunilor Grupului de experți 3TG, ar trebui să se urmărească în continuare furnizarea de clarificări sau orientări și facilitarea cooperării transfrontaliere între ACSM-uri în abordarea provocărilor legate de aprovizionarea responsabilă cu minerale și de respectarea regulamentului.

Este important de remarcat faptul că principala concluzie a acestui prim exercițiu de revizuire este că impactul regulamentului nu ar trebui evaluat în mod izolat. Acest regulament face parte dintr-un ecosistem mai larg de măsuri al căror obiectiv este de a promova aprovizionarea responsabilă cu 3TG, prevenind contribuția sa la conflicte și la încălcări grave ale drepturilor omului. În acest sens, prezenta revizuire a analizat evoluțiile pozitive inițiale atât în țările terțe, cât și în cadrul UE, în special în ceea ce privește indiciile privind un grad sporit de adoptare a diligenței necesare și o îmbunătățire a înțelegerii, punerii în aplicare și diseminării Orientărilor OCDE privind DN în sens mai larg. O astfel de adoptare pe scară mai largă la nivel internațional a diligenței necesare în sectorul 3TG și în afara acestuia trebuie sprijinită și consolidată în continuare. În paralel cu asigurarea punerii în aplicare eficace a politicilor sale, UE are un rol important în ceea ce privește continuarea sprijinirii eforturilor internaționale, prin puterea exemplului și prin colaborarea cu toate părțile interesate relevante, țările terțe și forurile internaționale.